

Đêm hoài vọng

Đêm đủ lạnh để lòng buồn vời vời
Trời chín sao cho mộng thấy lạc loài
Em xa vắng không quen người đứng đợi
Tự ngàn xưa đã chầu những u hoài

Thoảng trong giấc mấy cung trầm hư ảo
Mộng đưa về huyền hoặc bóng Tiêu Lang
Em tóc xòa nấn buông từng cung dạo
Ta hạc vàng đồng vọng tiếng địch sang

Hồn vàng úa cho tình xanh đã mất
Ngày đã qua tìm đâu bóng tuyết vời
Và chiều đến khi nắng đời sẽ tắt
Ta đợi chờ hoài vọng mãi nào người

Nguyễn Đình Phùng

Nguồn: <http://www.nguyendinhphung.com/Poetry/Poetry.html>

www.vietnamvanhien.net



vietnamvanhien.net